

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА
№ N 582
дата 11 OCT 2022

ДО
Г-Н ГЪЛЪБ ДОНЕВ
СЛУЖЕБЕН МИНИСТЪР-
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

Г-Н ХРИСТО АЛЕКСИЕВ
СЛУЖЕБЕН ЗАМЕСТНИК
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ ПО
ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ПОЛИТИКИ И
СЛУЖЕБЕН МИНИСТЪР НА
ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА

Г-Н РОСЕН ИВАНОВ ХРИСТОВ -
СЛУЖЕБЕН МИНИСТЪР НА
ЕНЕРГЕТИКАТА

Г-Н ИВАН ШИШКОВ
СЛУЖЕБЕН МИНИСТЪР НА
РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

Г-ЖА РОСИЦА КАРАМФИЛОВА-
БЛАГОВА
СЛУЖЕБЕН МИНИСТЪР НА
ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

ОТ

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

Относно: промяна на нормативната уредба и предприемането на незабавни мерки за преодоляването на проблемите на бизнеса в сферата на изграждане на енергийни обекти за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и/или енергия за охлаждане от възобновяеми източници

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ МИНИСТРИ,**

В изпълнение на поет от мен ангажимент на срещата с Вас и членовете на правителството от 06.10.2022г. ви изпращам следните предложения.

Българска търговско-промишлена палата, в качеството си на работодателска организация на национално равнище беше сезирана от своя браншова организация - „Соларна академия България" и свои преки членове относно необходимостта от промяна на нормативната уредба и предприемането на незабавни мерки за преодоляването на проблемите на бизнеса в сферата на изграждане на енергийни обекти за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и/или енергия за охлаждане от възобновяеми източници. Въпреки направените законодателни промени от 2022г., с цел облекчаване на режима на издаване на разрешение за строеж на ВЕИ и включване на ВЕИ към електрическите мрежи, то същите са крайно недостатъчни, а направените изменения с цел облекчения не обхващат МСП.

БТПП настоява в кратък период да бъдат извършени и необходимите законодателни действия за подготовка и транспонирането на Директива (ЕС) 2018/2001 за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, които ще спомогнат за преодоляването на проблемите на бизнеса в сферата на изграждане на енергийни обекти за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и/или енергия за охлаждане от възобновяеми източници. Не достатъчно бързите действия от страна на правителството поставят бранша и потребителите в неконкурентно положение спрямо останалите участници на европейския съюз и забавят „зеления преход“ в страната. Необходимо е българското правителство да предприеме краткосрочни мерки и да адаптира нормативната рамка на законово и подзаконово ниво, с цел намаляване на регулаторните режими, стриктно спазване на сроковете по издаване на разрешителни и осигуряване на публичност на административните действия, във връзка с намаляване на риска от корупционните схеми. Недопустимо е за издаването на едно разрешително процеса да преминава през няколко различни министерства и да отнема близо 7 месеца.

Във тази връзка и след обсъждане на експертно ниво с представители на сектора Българско търговско-промишлена палата, прави следните предложения:

I. На първо място, по отношение на приложението на Закона за опазване на околната среда и по-конкретно разпоредбата на чл. 81, ал. 1, т. 2 от същия във връзка с преценката за извършване на оценка на въздействието върху околната среда от съответния орган МОСВ или РИОСВ:

Съгласно цитираната разпоредба екологична оценка и оценка на въздействието върху околната среда се извършват на планове, програми и инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии или техни изменения или разширения, при чието осъществяване са възможни значителни въздействия върху околната среда, както следва:

1. екологична оценка се извършва на планове и програми, които са в процес на изготвяне и/или одобряване от централни и териториални органи на изпълнителната власт, органи на местното самоуправление и Народното събрание;

2. оценка на въздействието върху околната среда се извършва на инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии съгласно приложения № 1 и 2.

Съгласно чл. 93, ал. 1 от ЗООС, необходимостта от извършване на ОВОС се преценява за:

1. инвестиционни предложения съгласно Приложение № 2;

2. всяко разширение или изменение на инвестиционни предложения съгласно Приложение № 2, които вече са одобрени или са в процес на одобряване, изпълнени са или са в процес на изпълнение, ако това разширение или изменение може да доведе до значително отрицателно въздействие върху околната среда.

Инсталациите за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и/или енергия за охлаждане от възобновяеми източници попада в обхвата на Приложение № 2 към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2 – т. 3 „Енергийно стопанство“, б. „а“ „промишлени инсталации за производство на електроенергия, пара и топла вода (невключени в приложение № 1)“.

Видно от цитираните разпоредби в ЗООС, преценката е изцяло на компетентния органа по околна среда без да се посочват ясни критерии за тази

преценка, както например прави Законът за устройство на територията във връзка с издаването на разрешение за строеж.

В разпоредбата на чл. 147, ал. 1, т. 14 от ЗУТ е посочено, че не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за монтаж на инсталации за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и/или енергия за охлаждане от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 1 MW включително към съществуващите сгради в урбанизираните територии, в т.ч. върху покривните и фасадните им конструкции и в прилежащите им поземлени имоти. Разграничение във връзка с общата инсталирана мощност прави и Закона за енергията от възобновяеми източници.

Считам, че е налице противоречива практика по отношение на изискването за съгласуване на инвестиционните проекти за издаване на разрешение за строеж с РИОСВ по отношение на енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници – някои общинските администрации не изискват такова след като се иска издаване на РС за изграждането им върху покривни и фасадни конструкции на сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизираните територии, както и върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности и в прилежащите им поземлени имоти.

Съобразно изложеното по-горе, предлагам за енергийни обекти, попадащи в обхвата на Приложение № 2 към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2 – т. 3, б. „а“ от ЗООС - за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, които ще бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизираните територии, както и върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности и в прилежащите им поземлени имоти, енергията от които ще се използва собствени и производствени нужди, с обща инсталирана мощност до 500 kW включително да не бъде извършвана преценка за извършване на ОВОС.

В тази връзка, считам, че следва **Министерството на околната среда и водите да издаде задължителни указания до Регионалните инспекции по околната среда и водите по отношение прилагането на горесцитираните разпоредби.**

II. БТПП беше сезирана, че на практиката се издават и забележки, дадени от ЕСУТ отново във връзка с искане за издаване на разрешение за строеж на енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, разположен върху покривни конструкции на сгради за производствени и складови дейности, в които се посочва, че се изисква да бъде представено съгласувателно становище от ГД „Гражданска въздухоплавателна администрация“, съгласно чл. 16б, ал. 1, т. 6 и чл. 46, ал. 3 от Закона за гражданското въздухоплаване.

Съгласно чл. 46, ал. 3 от ЗГВ министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министърът на регионалното развитие и благоустройството и министърът на земеделието, храните и горите определят с наредба разрешителния режим в сервитутните зони и зоните на влияние на летищата. Издаването на разрешения за строителството на сгради, съоръжения, водоеми, сметища, надземни силнотоккови линии, кариерни ями и други подобни обекти в тези зони се съгласува с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Съгласно чл. 129, ал. 1 от Наредба № 14 от 15 октомври 2012 г. за летищата и летищното осигуряване строителство на сгради и съоръжения, намиращи се в контролираните зони на летищата и зоните на влияние, както и попадащите под въздушните трасета във връзка с осигуряване на сигурността и безопасността на въздухоплаването се съгласува с Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация. Нито в ЗГВ, нито в Наредбата са дадени дефиници за „контролираните зони на летищата“ и „зоните на влияние“ като не е определен и периметърът на тези зони.

След като не е регламентирано по начин, по който да е ясно за Възложителите дали техния инвестиционен проект подлежи на съгласуване от компетентния орган, се оказва че издаването на административния акт е поставено под неясно условие. Още повече, че Наредбата поставя изискване за съгласуване на строителството на обектите по ал. 1 в Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" да бъдат представени пълната проектна документация, придружена от аеронавигационно проучване, установяващи влиянието на обекта върху провеждането на полетите, което се изпраща от Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна администрация" за съгласуване с ДАНО, предоставящо обслужване в района на обекта.

Това създава допълнителни затруднения за Възложителите, усложнява процеса без да са поставени ясни критерии по отношение на обхвата на тези зони.

Ето защо считам, че трябва да бъдат посочени ясни критерии по отношение периметъра на „контролираните зони на летищата“ и „зоните на влияние“, както и да бъдат посочени ясни дефиниции в закона, респ. Наредбата, както и да бъдат дадени указания от Министерството на транспорта до общините, с които да се посочи периметъра на посочените по-горе зони.

III. По отношение на сроковете за издаване на разрешение за строеж, уредени в ЗУТ, изказваме следните проблеми:

В ЗУТ са уредените следните хипотези:

- В чл. 148, ал. 4 е уредено, че разрешението за строеж се издава в 7-дневен срок от постъпване на писменото заявление, когато има одобрен инвестиционен проект;

- когато е поискано одобряване на инвестиционен проект и издаване на РС, сроковете се определят от чл. 144, ал. 3 от ЗУТ:

- при изготвена оценка по чл. 142, ал. 6, т. 2 - в 14-дневен срок от внасянето им;

- при изготвена оценка по чл. 142, ал. 6, т. 1 - в едномесечен срок от внасянето им.

Както беше посочено, не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за монтаж на инсталации за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и/или енергия за охлаждане от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 1 MW включително към съществуващите сгради в урбанизираните територии, в т.ч. върху покривните и фасадните им конструкции и в прилежащите им поземлени имоти.

В практиката си общинските администрации са приели, че срокът за издаване на РС за обекти по чл. 147, ал. 1, т.14 и т. 14а, е 30 дни от депозиране на заявлението. При разглеждане на съдебна практика във връзка с обжалване на мълчаливи откази на главните архитекти да издадат РС в хипотезата на цитираната разпоредба, установих, че Съдът приема, че срокът за издаване,

респ. за отказ от издаване на РС, е този по чл. чл. 148, ал. 4 от ЗУТ, а именно – 7-дневен от входиране на заявлението в съответната общинска администрация.

На основание изложеното, считам че е важно да бъдат дадени разяснения от Министерството на регионалното развитие и благоустройство до всички главни архитекти по отношение на срока за произнасяне по депозирано искане за издаване на РС по реда на чл. 147, ал. 1, т.14 и т. 14а от ЗУТ.

IV. На последно място, отново във връзка с практически проблеми по отношение издаване на РС за обекти по чл. 147, ал. 1, т.14 и т. 14а от ЗУТ:

Във връзка входираните заявления за издаване на РС за енергийни обекти по смисъла на чл. 147, ал. 1, т.14 компетентния орган към различни общински администрации е давал указания в посока, че за да бъде издадено съответното разрешение за строеж е необходимо да бъде изменено предназначение на имота – от такова „за складова дейност“ в „за производствена“.

Конкретното предназначение на отделните поземлени имоти се определя с ПУП като са възможни следните видове предназначения на имотите: за жилищни нужди, за обществено и делово обслужване, за производствени и складови дейности, за рекреационни дейности, за курортни и вилни нужди, за спортни и развлекателни дейности, за културно-историческо наследство, за озеленени площи и озеленени връзки между тях и териториите за природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плвателни канали и други водни площи), за движение и транспорт (включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания), за инженерно-техническа инфраструктура, за комунално обслужване, за земеделска дейност, за горски насаждения, за природна и превантивна защита, за възстановяване и рекултивация, за специални обекти, за смесено предназначение и други.

Когато за имота има одобрен ПУП – ПРЗ, съгласно който имотът има конкретно предназначение и е налице искане за издаване на РС за монтаж на инсталации за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и/или енергия за охлаждане от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 1 MW включително към съществуващите сгради в урбанизираните територии, в т.ч. върху покривните и фасадните им конструкции и в прилежащите им поземлени имоти, няма нормативно закрепено изискване в тази връзка да се прави изменение предназначението на имота и/или сградите.

Считаме, че следва да бъдат дадени задължителни указания до главните архитекти, в кои случаи следва да изискват промяна предназначението на имот и/или сградите в него, като изрично от обхвата на тази проверка следва да отпадне издаването на РС по реда на чл. 147, ал. 1, т.14 и т. 14а от ЗУТ когато имотът е с предназначение „за складова дейност“.

Във връзка с всичко гореизложено и предходните становища на БТПП относно сериозните проблеми на икономиката, считаме че една по-активна политика на българското правителство относно проблемите на бизнеса в сферата на изграждане на енергийни обекти за производство на електрическа енергия, топлинна енергия и/или енергия за охлаждане от възобновяеми източници ще подпомогне в дългосрочен план всички български предприятия и ще даде възможност на компаниите да преодолеят по-успешно кризисните ситуации и да бъдат конкурентноспособни на пазара.

Отделно отправяме предложение за участието на наши експерти в всякакви работни групи за промяна на законодателството и успешното реализиране на прехода за „зелената сделка“.

С уважение,

Цветан Симеонов
Председател на УС на БТПП

